

► Podnájem na bulváru Courteline

Georges Courteline

— ✨ —
**Vykřičená
partaj na známé
adrese**
— ✨ —

Bezcitný majitel domu vyhodil těhotnou ženu na ulici! ✨ Frustrovaný manžel pod pantoflem mlsné milenky! ✨ Záletný Fernand načapán v Moulin Rouge! ✨ Čest baronky z Brossarbourgu pošpiněna! ✨ Požár na bulváru Courteline. Kdo za to může?! Víme vše!

Mistr krátkých řádek

Skromný úředník, občan bez minulosti a ironický pozorovatel

Georges Courteline se narodil v Tours 25. června 1858 a zemřel v Paříži v den svých narozenin roku 1929. Původně se jmenoval Georges Victor Marcel Moineaux. Mohl nosit slavné příjmením svého otce Julese Moineauxe, který byl úspěšným komediografem a libreťistou Jacquese Offenbacha. Jenže

otec se záhy po synově narození odebral se ženou do Paříže a chlapec svěřil babičce. Zde se započal Courtelinův rozporuplný vztah k otci a cesta k pseudonymu, který poprvé použil v třidvaceti letech, kdy podepsal svou básnickou prvotinu jako Courteline.

Pseudonym Courteline sám o sobě nic neznamena, jeho výslovnost je ale nápadně podobná sousloví *courtes lignes* – neboli krátké řádky. A začínající literát se

stává budoucím mistrem krátkých forem, povídek, aktovek, anekdot či jen letmých postřehů a odposlouchaných dialogů.

„Jedno dějství, jedno jediné, to je pro mě rozměr divadla. Co byste chtěli, vždyť já nemám představitost. Náměty, které mě napadají, nesnesou rozvíjení. Často mi radili, že by stačilo, kdybych napsal tři oddělená dějství, jenom je spojil tenkou nitkou jedné zápletky – a měl bych celovečerní hru. Jenže já tu tenkou

nitku nemůžu vymyslet. Moje zápletky končí záhy po konci dějství,“ skromně vysvětluje Courteline svou zálibu v jednoaktovkách.

Z úředníka spisovatelem

1. března 1881 zakládá s přítelem poetickou revui *Paris-Moderne*. Inspiraci pro svou satirickou literární tvorbu čerpá zejména ze

Čtěte dále na straně 2 »

Programové tipy MDK ve 101. sezoně

MDK zve na příběh legendární české kuchařky.

Česká kuchařka

podle Magdaleny Dobromily Rettigové
Scénář a režie: Šimon Caban

Divadelní adaptace největšího českého bestselleru všech dob! Magdalena Dobromila Rettigová byla žena činorodá, která láskou k lidem překonávala osobní trápení. Víme, co se odehrávalo na jejím kuchyňském a psacím stole. Co se ale dělo v její duši?

MDK zve na divadelní adaptaci slavné české filmové klasiky.

Noční motýl

František Čáp, Václav Krška, Vojtěch Mixa
Režie: Daniel Špinar

„Noční motýl v lásce znamená, že je marná, že je ztracená...“ Slavný český film Noční motýl natočil v roce 1941 František Čáp podle námětu Vojtěcha Mixy a podle scénáře, na němž spolupracoval s Václavem Krškou. Vypráví příběh nešťastné lásky, která stáhla slušnou dívku do bahna nevěstince.

Podnájem na bulváru Courteline

» česká premiéra 12. září 2015 v Divadle Lampion «

Režie: Jiří Š. Hájek
Překlad: Olga Fastrová, Michal Zahálka
Scénář a dramaturgie: Marie Nováková
Scéna a kostýmy: Dave Benson
Hudba: Ivo Sedláček
Pohybová spolupráce: Iona Š. Hájková

Osoby a obsazení:

Hortensie, lehnout!

Pan Cacabus	Miloslav Tichý
Hortenzie	Šárka Opršálová
La Brige	Petr Buchta
Stěhovák	Jiří Š. Hájek

Rány osudu

Gabriela	Petr Buchta
Karolína	Jiří Š. Hájek

Bouboroche

Boubouroche	Miloslav Tichý
Adéla	Šárka Opršálová
André	Petr Buchta
Honoré	Jiří Š. Hájek

Čest rodu Brossarbourgů

Baronka	Jiří Š. Hájek
Baron	Petr Buchta

Jako dvě hrdličky

de Rilette	Miloslav Tichý
Pán	Jiří Š. Hájek
Paní	Petr Buchta
Felicie	Šárka Opršálová

Pan Odjinud	Michal Rezek
-------------	--------------

NOVINKA NA TRHU!

Krátké komedie věhlasného pařížského dramatika

Georgese Courtelina

vybral, přeložil, místy lehoulince upravil a komentářem opatřil
Michal Zahálka. Ké koupi ve foyer divadla.

» Pokračování ze strany 1

zkušeností nasbíraných ve vojenské službě a v zaměstnání státního úředníka.

Courteline píše a píše, zdokonaluje se v různých žánrech, ostří svůj ironický jazyk, píše veršem i prózou. Stává se úspěšným, žádaným, ale nikoli movitým autorem. Vedení úřadu naštěstí toleruje časté absence a vlažný přístup k práci a tak má zajištěn stálý příjem. Později napíše krátkou komedii *Pan Kapric* o úředníkovi, který vysvětluje nadřazenému, jak strašný je úděl zaměstnance, který se již několik měsíců není schopen přinutit jít do práce.

6. listopadu 1890 dojde na bulváru Montmartre k zásadnímu okamžiku Courtelinovy kariéry. Přisedne si k němu herec, režisér a zakladatel věhlasného Théâtre-Libre André Antoin, který ho přesvědčí, aby pro jeho divadlo napsal hru. 7. června 1891 má premiéru armádní satirka *Lidoire*, kus má u publika úspěch a Courteline se stává dramatikem.

V divadle se spřátelí s herečkami Suzanne Bertyovou a Marie Jeanne Brécourtovou. Suzanne, pro niž napsal několik hlavních rolí, se brzy stane matkou jeho dvou dětí, později jeho první ženou. Roku 1902 umírá na tuberkulózu a Courteline se po čase žení s přítelkyní Marie-Jeanne.

Pařížská sláva

V dubnu 1893 má v Théâtre-Libre premiéru jeden z Courtelinových nejslavnějších kusů, komedie *Bourbouroche* o vydržované milence, která před svým mecenášem v bytě schovává další muže. *Bourbouroche* je ve Francii dodnes jedna z nejoblíbenějších Courtelinových her, několikrát byla uvedena i na našich jevištích a zfilmována Jiřím Krejčíkem pod názvem *Milenci paní Suzanne*.

Courtelinova sláva na přelomu století rostla, roku 1897 mělo v divadlech Grand-Guignol a Carillon premiéru sedm jeho krátkých her, mezi nimi rovněž stěhovací aktovka *Hortensie, lehnout!*, ve které někdejší úředník Courteline poukazuje na to, že zákon se dá s trochou vypočítavosti ohnout ve vlastní prospěch.

Courtelinovy komedie jsou ostré, krátké a překvapivé. Autor trefně nachytává měšťáky a odhaluje jejich hříšky, libůstky, neřesti, hloupost, nafrněnost a směšnost, jejich přízemní tragédie a malé zákeřné manipulace. Každý každého tahá za nos, kam chce a kam potřebuje. Nuda a stereotyp plodí klepy, nevěru, vypočítavost a příživnictví. A diváci se baví, posmívají se a zároveň rudnou studem, když vidí to lidské hemžení bez špetky důstojnosti.

Vrcholný Courtelinovým dílem, ve kterém se snoubí jeho dramatické nadání s talentem básnickým, je

aktovka *Obrat Alcestův*, pokračování Molièrova *Misanropa* napsané dokonalým klasicistním veršem alexandrinem. Aktovku uvedla roku 1905 samotná Comédie-Française, úspěch byl mimořádný. Po tomto úspěchu už jako by nebylo kam stoupat a Courteline se jako divadelní autor – až do své smrti 23. června 1929 – postupně odmlčel.

Charles Cros

Sidónyje

Privát na bulváru Courteline
č. p. 7, 3. patro

Těch chlapů, co má Sidónyje!
Stará věc, vid', to každé zná.
A vona se tím chlubí, zmije.
Těch chlapů, co má Sidónyje.

Bodejt: je ráda nahatá,
To nad každé pléd šmrncovní je.
Stará věc, vid', to každé zná.
Těch chlapů, co má Sidónyje!

Čapne je na ty tmavý vlasy.
Jak moucha v síti pavoučí
křídýlka každé zamotá si.
Čapne je holt na ty své vlasy.
A kdo jí koukne do očí,
jak můra v lampě se v nich spásí.
Jako v tý síti pavoučí.
Čapne je na ty své tmavý vlasy.

V zubech je drtí, na hůl bere,
jen úsměv po rtu poválí.
Ty nerozvážný rovnou žere.
V zubech je drtí, na hůl bere.
Když spí, má rty jak korály,
za nima ale zuby, které
-jen po rtu úsměv poválí -
drtí. Jo, pane, ta to bere!

Dobře ví, jak je oblafnout.
Je jako chřestýš: ale ten
smí ptácata jen uhranout.
Ví dobře, čím je oblafnout.
Živne, a kmitne jazykem
a nemůžou se ani hnout.
Je to s ní, jak s tím chřestýšem.
Ví totiž, jak je oblafnout.

Těch chlapů, co má Sidónyje!
Ať lajou jí – a ať ji chválí,
pošle je kamsi, zesměšní je.
Těch chlapů, co má Sidónyje!
Až zajde ze všech, co ji znali,
určitě někdo na hrob vryje:
„Ať lajou ti, ať si tě chválí,
Chlapů – těchs měla, Sidónyje!“

Cukrátko i záhlavec

Co napsal Jiří Mahen o hrách
Georgese Courtelina.

Georges Courteline má hluboký a vážný smysl pro životní anekdotu a jakmile postaví dva lidi proti sobě, už cítíte v jejich hovoru vše, čím nedýchají někdy ani velká dramata uznávaných mistrů. Má to vůni i zápach prostředí, má to jeho rozlohu, má to i groteskní rámec a ti lidé sami jsou dramatická dokonalost sama. Jaké situace! Jaké nezvyklé a přece příliš obyčejné rozhovory lidských loutek! Nikdo není před tímto autorem jist. Nevěří lid-

ské důstojnosti, nevěří, že člověk je nějakým obrazem božím. Může-li svou figuru ponořit do lázně lidského výsměchu až po ústa, učiní to s takovou geniální škodolibostí, že přestanete se náhle smát a díváte se v rozpacích kolem sebe.

Smějeme se komediantům na prknech, a jakými komedianty jsme my sami tam dole v parteru! Ale Bůh, otec nebeský to dobře ví, přidá k té zábavičce tu nějaké cukrátko, tu pořádný záhlavec, tu trošičku revmatismu, tu svárlivého souseda, tu prapodivné ženské stvoření – bavte se, děti, bavte!

Váš manžel má každý večer pracovní jednání?
Našel jste pod postelí cizí šle?

Obrace se na soukromé očko!
Kapitán Honoré Briscoeur
Bulvár Courteline č. p. 7, 2. patro

Hledám podnájem

Chtěl bych se po letech vrátit z venkova do Paříže, hledám tichou seriózní rodinu s volným pokojem, kdekoli v širším centru.

Georges de Rilette, sympatický mladý muž, nekuřák, bez zvířátek

hlavní partneři společnosti Divadla Kladno s.r.o.

ALPIQ

partneři společnosti Divadla Kladno s.r.o.

mediální partneři společnosti Divadla Kladno s.r.o.

Tento program vydává společnost Divadla Kladno s.r.o. Společnost je založena Statutárním městem Kladno.
Ředitelka Městského divadla Kladno: Mgr. Blanka Bendlová,
umělecký šéf Městského divadla Kladno: MgA. Daniel Přibyl.
Nositele autorských práv k překladům Olgy Fastrové zastupuje DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura, o.s., Krátkého 1, Praha 9.

Výprava byla zhotovena v produkci Městského divadla Kladno. Světla: Pavel Kašelják, Jiří Douša;
zvuk: Vladimír Nejedlý, Jan Pydych; rekvizity: Lucie Novotná; garderoba: Petra Hlaváčková; vlásenky:
Eva Engelthalarová, Malvína Hloušková; vedoucí jevištní techniky: Aleš Kubovič; inspicie a nápověda:
Iveta Arnaudová.

Grafický koncept programu: Johana Tomková
& Do Hoai Nam, grafická realizace: Tomáš Glasberger,
titulní fotografie: Patrik Borecký.
Cena programu 5,- Kč.